

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

4. Nomini suo apprimè conformis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

Canisio, propterea à fomite liberat, dic, obsecro, an non in hac triginta annorum commoratione magnam parere impudicitiae ignem potuit fomes omnibus ac singulis IOSEPHI membris innatus? At ego tamen de Virgineâ coniuge nil dico, quæ, ut alibi ostendam, cuicumque alteri puritatem se dignam afflare potuit. Solum æstimo plus nimio fragiles intuentium oculos, etiam perfectæ castitati aduersantes, in occasionibus innumeris, per quas penetrare se virtus non nisi homine major contra innatum hunc hostem potest.

3. Suadet etiam hanc à fomite immunitatem ingens IOSEPHI cum MARIA Coniuge sua necessitudo. Utque enim talem *Virum* ipse Deus eidem tradidit, qualem suo exemplo dari voluit in Naturæ innocentis Lege. At Gen. 2. v. 18. Deus inquit, *faciamus Adæ adiutorium simile sibi.* Dum ergo IOSEPHVM MARIÆ tradidit Deus, voluit hunc esse *adiutorium simile eidem.* At hoc quæ factum sit cogitari non potest, nisi in IOSEPHO quoque fomes, vel extinctus, vel saltem repressus sit. Verissimè ergo dicitur, IOSEPHVM sine fomite natum fuisse.

ELOGIVM IV.

IOSEPH

Nomini suo apprimè conformis.

Non solum hominibus, sed etiam Deo, magna inest nominum imponendorum cura, quam ipse etiam persæpe per Angelos pro-

B 1

didit.

didit. Vt enim nil dicam de IESV Filio Dei, quem eo nomine vocari, Dei nutu, præcepit **MARIÆ** & **IOSEPHO** Gabriel Seraphinorum Princeps Michaeli proximus, vt Cornelius à Lap. in Lucam tradit; **MARIÆ** quoque ac **IOSEPHI** nomina per Evangelistam Lucam cap. 1. conceptis verbis, idem nobis Deus commendauit; *Missus est, &c. ad Virginitatem desponsatam viro, cui nomen erat IOSEPH, &c. & nomen Virgini MARIA.* Ipseque, Lucas postea, & Evangelistæ alij, imò & Angelus Domini, repetitis vicibus his eos nominibus sæpiùs, honoris videlicet causâ, compellarunt. Quas vices numerent sanè illi, quibus magis est commodum; ego interim rimabor, mysteria in **IOSEPHI** nomine velut Granatensi pomo recondita

Et 1. quidem offert sese vnanimi Auctorum consensu illa Iacobi patriarchæ interpretatio; quidam Genes. 49. benediceret filio suo Ioseph, *filius, inquebat, accrescens Ioseph, filius accrescens, & decorus aspectu.* Talem enim filium significat hoc ipsum Ioseph nomen; & in se tam congruè expressit noster **IOSEPH**, vt non solùm *accrescens*, sed *augmentum Domini* (quod eodem nomine denotatur) dici mereretur. Nihil nempe tam magnum est, quod intra se non contineat *augmentum istud.* Est enim in eo dignitas Patris, dignitati Matris (quam S. Thomas in 1. p. q. 25. a. 6. ad 2. inter ea ponit, quæ habent dignitatem infinitam; quâque melius aliquid fieri nequit) proxima; est itidem dignitas Sponsi, quâ licet non sit par Sponsæ suæ omnibus
in re-

in rebus, est tamen par Conjugij vinculo, & similis castissimo corde, amore, affectuque; est adhæc affinitas inita cum Spiritu Sancto, de quo conceptus est IESVS in ejusdem Virgineâ vxore; est denique vniuersus Virtutum chorus, tali Patri, Viro, & Affini in eo gradu debitus, vt ne quidem mente assequar, in quo præterea assurgere possit.

Adhæc IOSEPH à Mayrone dicitur idem esse, quod *Domini iustus*. In quo id ipsum, quod Matth. cap. I. habetur impletum video, IOSEPH *autem vir ejus, cum esset iustus, &c.* De quâ iustitia suo tempore agam, id vnum hoc attigisse contentus, quod IOSEPH non tam suâ & coniugis causâ iustus fuerit, quàm Domini, cui se vt Auctori iustitiæ perfectissimè submitit.

Iam verò IOSEPH, siquidem Paulo de Barry Viro æquè docto, atque in ipsum deuoto subscribam, etiam *arborem pulchram, & ramum fructiferum prope oculum* significat. Instar enim arboris pulchræ, in qualem sinapi in Syria crescit, extendit quaqua- versus se, obuersans ante oculos MARIÆ ac nostrorum, ita vt in ramis eius fructiferis crescant volucres cœli, hoc est homines scientiâ & sensu sublimes; itémque Reges & Principes cœlitus electi, atque ij qui se sanctorum desideriorum alis identidem in cœlum ad IOSEPHVM attollunt. Quæ dum attenta mente ruminare hîc loci diutiùs non possum, simul omnia Concionatoribus relinquo.

Quibus denique velut auctarium adijcio Bartholomæi Riccij quatruplicem expositionem; dum

IOSEPHVM interpretatur *profectum*, *parcentem*, *eleuatum*, atque *existentem*. In quibus angustia temporum non sinunt me immorari. Verbo tamen indico, quod volo. 1. *Profectus* est de loco ad locum prope assidue. 2. Inimicis, & inter hos vtrique Herodi promptissime *peperit*. 3. Ipse quoque est cum anima & corpore *eleuatus* in caelum, vt ostendo Elog. 60. Demum 4. *Existentia* dignissimus fuit, vtpote spectans ad primam Hierarchiam Creaturarum, vt docet Barry cap. 3.

ELOGIUM V.

IOSEPH

Ab omni peccato actuali immunis.

PAulatim procedas, oportet, cum periculum est, ne impingas. Et hoc ipsum tamen non sufficit semper, sed ^{sempiternum} *libidine*, quo te fulcias, est opus; itemque Duce, qui te dirigat. Igitur, cum periculum huic ipsi Iosephino Elogio imminet, aut imminere videatur, incipio primo à minimis, & gradum protollo ad maxima, quæ sine minimis consistere non possunt. At minimum, quod docere de IOSEPHO possum, est immunitas ab omni peccato actuali mortali. Quam illi immunitatem tribuunt expressè penè omnes ij, quorum operâ præcipue vto; Gerson, inquam, Bernardinus de Buis, Carthag. Gratianus lib. 5. mihi fol. 415. citans S. Augustinum, Barry, & alij. Nec video, qui
saluô